

[Alfred Hansen]

Der er i ministerens redegørelse lagt op til at anskue problemerne ud fra to synsvinkler, dels de faktorer, som kommer udefra, nemlig råvarenes priser, som har stor indflydelse på vores muligheder både for de importkonkurrerende erhverv og for eksporterhvervene, og energiområdet. Ministeren har megen ret i, at der ikke er særlig meget at gøre ved disse faktorer fra dansk side, men så vil jeg dog samtidig sige til ministeren, at der så meget desto mere er brug for, at regeringen har en ganske klar erhvervs- og industripolitik.

For netop det, at udefra kommende faktorer indvirker så stærkt på vores konkurrenceforhold, gør jo, at vi må være meget mere opmærksomme på, hvad vi kan gøre indenrigspolitisk for at bedre forholdene og for at afbøde de udefra kommende virkninger.

Der er også lagt op til en drøftelse af vores markedsandele, og dér kunne man jo se på problemet, hvordan vi skal bevare de markeder, vi allerede har, og de markeder, vi satser på fremover. Navnlig det sidste synes jeg det kunne være interessant at få ministerens kommentar til, om ikke i dag, så i hvert fald i den senere debat, der er stillet os i udsigt, altså hvilke nye markeder man fra regeringens side kunne tænke sig at medvirke til at få oparbejdet til erstatning for de markeder, som vi eventuelt har måttet give afkald på de seneste år.

Hvilke vilkår har vi så selv indflydelse på? Ja, for det første er der behov for en langsigtet politik. Det at drive erhverv betyder, at man ikke med kendskab til de næste tre måneders vilkår kan satsé på eksport, produktion og handel. Derfor må regeringen gøre det helt klart, hvilken observans den end måtte have, hvilke vilkår dansk erhvervsliv skal have at leve under de kommende år. Allerede i 1980 træffes der jo handelsaftaler om eksport og priser på eksportvarer for både 1981 og 1982, og der er nok mange, der vil sætte spørgsmålstegn ved, hvilke vilkår regeringen vil give erhvervslivet, når den nuværende indkomspolitik er løbet til ende om ca. 1 år, om man vil fortsætte med en streng indkomspolitik med en restriktiv prisstoplovgivning, som ganske vist skal erkendes er mindre restriktiv end den, vi havde i slutningen af 1979.

Det kræver også en ret indgående planlægning, ikke bare fra regeringens og folketingets side, men også fra erhvervenes og in-

dustriens side. Men for at de kan planlægge, må de kunne handle i fuld tillid til gældende lovgivning. Derfor må man advare mod, at man indtil flere gange på årsbasis ændrer eksisterende lovgivning, sådan at industri, handel og håndværk har handlet på falske forudsætninger.

I forbindelse med vores eksporterhvervs problemer vil jeg spørge ministeren, hvilken effekt der har været af den devaluering, vi gennemførte i slutningen af 1979, om end jeg erkender, det er tvivlsomt, om ministeren har kunnet registrere, hvilke virkninger den reelt har haft. Er det ministerens opfattelse, at der vil være yderligere behov for devaluering i løbet af 1980? Hvis det har haft en gavnlig indflydelse, at vi devaluerede i slutningen af 1979, kunne man måske tænke sig, at man burde have devalueret endnu mere. Jeg vil gerne anmode om ministerens kommentar hertil. Nu ved jeg meget vel, at det er ikke sådan, at man om torsdagen afslører, om der skal finde devaluering sted om fredagen, men jeg vil i hvert tilfælde gerne have ministerens analyse af situationen.

For de importkonkurrerende erhverv gør der sig det samme gældende som for eksporterhvervene, nemlig at regeringen må satse på at give gunstige vilkår for netop disse to områder. For lige så vigtigt det er at kunne eksportere, lige så vigtigt er det jo at kunne tage konkurrencen op med udenlandske virksomheder, når det drejer sig om at gøre indhug i kunder på hjemmemarkedet. Vi må altså give vore importkonkurrerende erhverv sådanne vilkår, at de kan tage kampen op på rimelig måde med de virksomheder, som truer os udefra.

Rentebyrden har med god grund været nævnt i ministerens redegørelse. Jeg vil gerne understrege, at det er retsforbundets opfattelse, at rentebyrden i lige så stor udstrækning er en omkostningsfaktor som lønudgifterne for erhvervslivet; navnlig for nye virksomheder og virksomheder, som er etableret, men som ønsker at ekspandere, er rentebyrden en helt uoverkommelig faktor blandt omkostningerne.

Det er jo ikke kun dem, der skal låne til at investere i virksomhederne, der er ramt af rentebyrden, også de, der skal låne for at kunne købe de varer, der produceres i industrien, har behov for at låne, og det er måske nok for den sidste gruppe, rentebyrden er